Passenrondrit Oostenrijk Italië Zwitserland

Pfunds - Scuol - Zernez - Ofenpass - Santa Maria - Umbrail Pass - Stilfser Joch - Reschensee - Reschenpass - Nauders - Pfunds

Wandelen is de mooiste manier om de bergwereld en haar bevolking echt te leren kennen, maar om een indruk te krijgen van een groter gebied is een rondrit over bijzondere bergweggetjes, passen en door dorpen en steden een goed alternatief voor een mooie vakantiedag.

Het is voor ons een mooie invulling voor een rustdag van het wandelen. Of om een dag met weersomstandigheden, te slecht voor een lange wandeltocht, te benutten en nieuwe wandelgebieden te verkennen.

Bovenal is het natuurlijk geweldig mooi om een dag hoog in de bergen door te brengen en vaak even uit te stappen op de meest bijzondere plekjes. En die plekjes zijn er in grote getale op deze rondrit.

Deze route gaat over vier prachtige bergpassen in drie Alpenlanden. Met de wagen gaan we zelfs naar 2757m hoogte door een uniek landschap, tot aan de rand van de gletsjers.

Het uitzicht daarboven is natuurlijk het mooist op een heldere zonnige dag, bij regen is er zelfs grote kans op sneeuw waardoor de wegen slecht of geheel niet begaanbaar kunnen zijn.

Alle wegen zijn goed te berijden, maar je moet geen hekel aan haarspeldbochten hebben. Veelal zijn de bergweggetjes smal, hier en daar zelfs maar één auto breed, zodat passeren bij tegenliggers soms lastig is. Maar er is altijd wel weer een breder stukje te vinden om dat op te lossen.

Wij hebben dit gereden vanuit het Pitztal, van daar af was de totale route 250Km. De beschrijving begint echter vanaf Pfunds in het Oberinntal, vlak voor de grens met Italië en Zwitserland. Voor iedereen eenvoudig te vinden. Vanuit Pfunds zal de afstand ongeveer 170Km zijn.

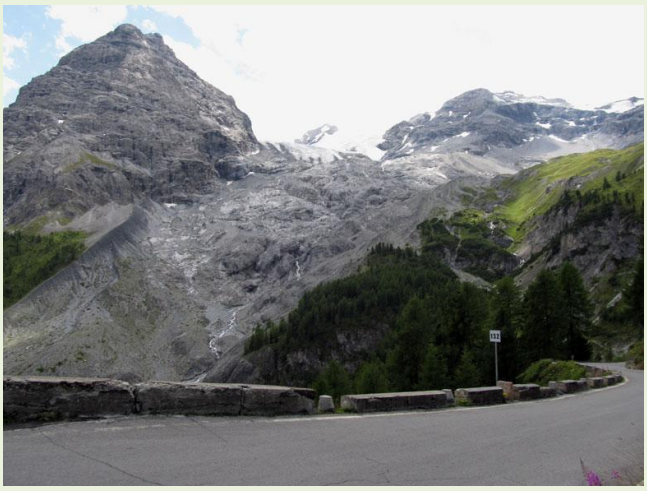

Vanaf Pfunds volgen we de weg richting de grens, passeren de afslag naar het belastingvrije stadje Samnaun, om daarna op de volgende splitsing bij Martina/Martingbrücke rechts aan te houden richting Scuol/Remüs in Zwitserland. (Linksaf gaat naar Nauders, daar zullen we later weer vandaan komen.)

Tot aan de grens is dit wegnummer 184, na de grensovergang is het wegnummer 27. Al snel komen we in een smalle kloof en kunnen we links hoog in de bergwand de weg naar Nauders zien met verschillende tunnels.

In deze kloof ligt links van de weg een ruime parkeerhaven waar we onze eerste stop maken om even naar het water van de Inn te kijken en een kop koffie in te schenken.

Op de berghelling aan de overzijde zien we iets bewegen en snel komen de camera's te voorschijn. Daar loopt een gems te grazen, ver van het eigenlijke woongebied van gemzen.

Tussen de +3000m hoge toppen van de Silvretta door blijven we de Inn volgen over Scuol tot aan Zernez. In Scuol/Schuls is het oude stadsgedeelte 'Scuol Sot' een bezoek waard, bekent van de typische Engadiner huizen en de Gurlainabrücke. Een prachtige voetgangersbrug naar de overzijde van de Inn.

Daarna volgt Tarasp met een bezienswaardig slot boven het plaatsje, Ardeze, Guarda en Süs, nog steeds de Inn volgend. Bij Süs houden we links aan richting Zernez. In Zernez kunnen we Schloss Wildenberg bekijken of uitstappen bij het Nationalparkhaus of de fraaie kerk van Zernez.

In Zernez nemen we de afslag naar wegnummer 28 en gaan we de eerste bergpas aanvallen. De Ofenpass. (Pass dal Fuorn.)

Het is een brede tweebaansweg omhoog door een steeds mooier wordend landschap tot 2149m hoogte.

Onderweg zijn er voldoende parkeerplaatsen, zodat we regelmatig even kunnen stoppen bij mooie uitzichtpunten of een van de vele andere bezienswaardigheden.

Net voorbij het Nationalpark Hotel ligt een hele grote parkeerplaats waar we dicht bij een schitterende beek kunnen staan.

Het is er koud en winderig, maar we besluiten desondanks daar even langer te pauzeren voor een picknick bij het water met een adembenemend mooi uitzicht. We weten dan nog niet dat het straks nog veel mooier gaat worden op weg naar de Umbrail Pass en de Stilfser Joch.

Na de lunch rijden we het resterende gedeelte omhoog tot op het hoogste punt van de Ofenpass, daarna zetten we de afdaling in over de hier nog steeds brede weg tot we Santa Maria inrijden.

Santa Maria, een klein dorpje, is weer een plaats waar het leuk is om even te stoppen. De prachtige gevels en smalle steegjes zijn uitnodigend en in dit gezellige dorpje zijn veel leuke winkeltjes en terrasjes om te bezoeken.

De route loopt een stukje door het dorpje heen, en de straatjes zijn er zo smal dat we regelmatig even moeten wachten om tegenliggers te laten passeren voor we verder kunnen.

Midden in Santa Maria wordt rechtsaf de route omhoog naar de Umbrail Pass en Stilfser Joch aangegeven. Al snel wordt het zeer smal en klimmen we boven het dorp een steile berghelling omhoog met ontelbaar veel haarspeldbochten.

Vooral in de bochten is het mogelijk elkaar te passeren, op de korte rechte stukken is het soms lastig. Vooruitkijken of er wat door de volgende bocht omlaag komt, wat maar zelden het geval is, blijkt de beste methode om tijdig ruimte te kunnen zoeken en niet in de achteruit te moeten.

In het eerste gedeelte rijden we nog door het bos, daarna komen we boven de bomengrens en wordt het uitzicht weidser en loont het om af en toe weer even te stoppen om van de vergezichten te genieten.

Boven de boomgrens is de weg ook weer wat breder en gaat het minder steil omhoog. Passeren is daar weer eenvoudiger, mede daar we veel verder vooruit kunnen kijken.

Bijna boven op de Pass aangekomen is er zelfs een gedeelte waar geen asfalt ligt. Een sintelweg, maar zeer strak aangelegd en goed onderhouden. Het is hier zo mooi dat we onze ogen uitkijken en de neiging krijgen om overal maar te stoppen. Helaas kan dat niet als we vanavond nog in het Pitztal terug willen zijn, dus blijft het helaas vooral bij genieten van achter de autoruiten.

Op 2503m hoogte komen we dan aan bij de grensovergang Zwitserland/Italië, dit is de Umbrail Pass. Tegenover het oude douanekantoor stoppen we nog eens om de omgeving te bewonderen en de informatieborden die daar staan te bestuderen. Deze gaan over het Europa van 1914/1915 in deze streek.

Vanaf de Umbrail Pass is in de verte een nog hoger gelegen hotel te zien, deze staat boven op de Stilfser Joch, daar gaan we zo dadelijk nog naar toe. Daarvoor vervolgen we de weg omhoog en slaan bij de volgende splitsing linksaf waar de Joch goed staat aangegeven. Nog meer haarspeldbochten, maar dan komen we uiteindelijk op het hoogste punt van vandaag: De 2757m hoge Stilfser Joch, waar we na de souvenirwinkels een mooi plekje vinden om de wagen neer te zetten.

Dat parkeren valt er nog niet mee, de Stilfser Joch is een druk bezocht hoogtepunt. Niet alleen staan de parkeerplaatsen er vol met auto's, ook grote aantallen motoren vinden er een plekje. Het haarspeldbochtencircuit is duidelijk erg in trek bij de motorbestuurders. Ook opvallend veel wielrenners hebben de Pass weten te vinden, niet vreemd, want deze Joch is ook bekend geworden door de ronde van Italië.

We maken een rondje langs de kiosken die hun koopwaar buiten ruim hebben opgesteld, daarna zoeken we ons een plekje van waar we de enorme gletsjers rond om ons heen goed kunnen bekijken. Vanaf de parkeerplaats is het ook maar een paar minuten lopen om bij deze gletsjers te komen. Wij hebben eerder deze week al een gletsjerwandeling gemaakt en laten dit nu aan ons voorbij gaan. Maar de hotdog met Sauerkraut laten we niet lopen...

De weg omlaag van de Stilfser Joch naar Stélvio/Stilfs en Prato is zo mogelijk nog indrukwekkender dan omhoog. De route is van bovenaf al goed te overzien, talloze bochten via een smal weggetje tot onder in het dal. De weg is beveiligd met dikke gemetselde muren in natuursteen, maar laag genoeg om er tijdens de rit overheen te kunnen kijken. Een geweldig mooie route.

Parkeermogelijkheden om nog even van het natuurschoon te genieten zijn er op de afdaling niet veel, we grijpen een paar keer een kans aan in de iets ruimere haarspeldbochten. Eenmaal terug op boomhoogte is het over met de vergezichten op de gletsjers, maar ook dit deel bevat nog zeer veel haarspeldbochten en is een genot om te rijden.

We blijven de weg volgen tot we bij Prato de hoofdweg 40 linksaf kunnen nemen richting Schluderns en Mals im Vinschgau. Op weg naar onze vierde Pass van vandaag, de Reschenpass. Voor we de Reschenpass oversteken stoppen we nog eens bij Curon/Graun pal aan de Reschensee. Hier zijn wij al een paar keer geweest, maar het blijft bijzonder om de kerktoren midden in de Reschensee te zien staan.

Daarna vervolgen we de route naar de Reschenpass, maar komende van de Stilfser Joch maakt deze Pass met zijn 1504m vandaag weinig indruk meer. Op de Pass steken we de grens over naar Nauders, vanaf Nauders tot bij de splitsing Martina/Martingbrücke is het dan toch wel weer imposant als we via de tunnels op de splitsing afrijden.

Daarna keren we terug naar Pfunds en rijden we het Inntal uit om via Imst, waar we nog tijd hebben voor een paar boodschappen, terug te keren naar onze camping in het Pitztal. De foto-oogst is groot vandaag, dat wordt vanavond foto's kijken in de caravan!

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! En mail ons als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2013 superfamilie.nl |Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. |Voor meer informatie zie: Auteursrecht & Disclaimer |